

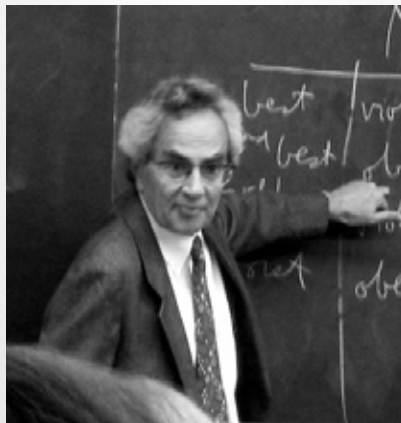
ŽIVOT A VEDOMIE SA NEDAJÚ VYSVETLIŤ V MATERIALISTICKÝCH A PRÍRODOVEDNÝCH TERMÍNOCH

Príbeh úprimného ateistu Thomasa Nagela

Thomas Nagel (* 4. Júl 1937, Belehrad) je juhoslovansko – americký filozof židovského pôvodu, profesor na New York University. Vyštudoval filozofiu na Oxforde a Harvarde, kde bol žiakom Johna Rawlsea. Zaoberá sa predovšetkým filozofiou mysle, politickou filozofiou a etikou. V oblasti filozofie mysle je známy svojou polemikou s neodarwinistickým redukcionizmom (knihy *Mind and Cosmos*). Proti darwinistickým koncepciám háji aj náboženstvo, napriek tomu, že je sám ateista. V oblasti politickej filozofie je najznámejšia jeho kniha *The Possibility of Altruism* z roku 1970. V oblasti etiky zastáva deontologické postoje. Roku 2008 získal Cenu Rolfa Schocka za filozofiu.

Úprimný ateista Thomas Nagel napriek tomu, že chce, aby Boh neexistoval, úprimne priznáva, že "jediným dobrým vysvetlením pre začiatok života a zložitosť prírody je nejaká superinteligencia".

Thomas Nagel, filozof napriek tomu, že je ateista, urobil poriadny rozruch v ateistickom tábore svojou knihou "Mysel a vesmír: Prečo je materialisticko – neodarwinovské vnímanie prírody takmer zaručene chybné?" Nagel poukazuje na zjavný fakt, že pokus vedy vysvetliť život a hlavne potom ľudské vedomie v čisto materialistických a prírodovedných termínoch, neskutočne zlyhal. Celá ateistická darwinovská "kliká", zúri, keďže absolútne spochybnil možnosť vzniku života, vedomia a mravných zákonov tzv. mechanisticko – redukcionistickým spôsobom. Jednoznačne vyjadril presvedčenie, že vedomie a život nie sú produktom hmoty, ale stoja mimo nej, priamo nad ňou. Žiaden naturalizmus, scientizmus a vôbec materializmus nemôže dať vedecké rozumné vysvetlenie na vznik vedomia a života. O to je to vzácnejšie a

zaujímavejšie, že to povedal ateista, ktorý síce odpoved' na tieto otázky zatiaľ nenašiel a ktorý, ako sám vyznáva naďalej je a chce byť ateistom. Pritom uznáva a háji proti darwinistickým koncepciám náboženstvo, ktoré vnáša do života a vesmíru mravné princípy, lebo fyzika, chémia, biológia či akákoľvek vedná disciplína neobsahuje mravné zákony a zákony života a nedáva odpoveď na otázky typu prečo, ale len popisuje, ako veci fungujú. Z toho je jasné, ako to už povedal Antony Flew, že "jediným dobrým vysvet-

lením pre začiatok života a zložitosť prírody je nejaká superinteligencia". Aspoň jeden ateista, ktorý vlastne hovorí za všetkých ateistov to, čo oni nemajú odvahu otvorene povedať, že on chce byť ateista a nechce, aby bol svet taký, aký sa ukazuje.

Thomas Nagel:

"Chcem, aby ateizmus mal pravdu a zne-pokojuje ma fakt, že niektorí najinteligentnejší a najinformovanejší ľudia, ktorých poznám, veria v Boha.

Nejde len o to, že neverím v Boha, a samozrejme, dúfam, že sa vo svojom presvedčení nemýlim. Ide o to, že dúfam, že Boh neexistuje!

Nechcem, aby existoval Boh."

A toto je pravá podstata ateizmu. Nie, že by nebolo dosť racionálnych argumentov v prospech Boha, nie, že, by Boh nedal dostatočne vedieť o sebe, nie žeby nezanechal dosť stôp o sebe v stvorenom svete o svojej múdrosti, všemohúcnosti, o svojom brilantnom a všetko presahujú-

com ume, vedomí, intelektu a schopnostiach. O sebe ako Stvoriteľovi – Najvyššom Architektovi vesmíru – Hýbateľovi – Prvej príčine všetkých vecí – Pôvodcovi všetkých vecí viditeľných i neviditeľných ... Je ich toľko všade okolo nás vo všetkých stvorených veciach, že len ČLOVEK, KTORÝ NECHCE, ICH NEVIDÍ!

Ako úprimne priznal Thomas Nagel, vie, že je toľko argumentov o existencii Boha, že to musí uznať. ALE ON NECHCE, ABY BOH EXISTOVAL, ON NECHCE, ABY BOL SVET TAKÝTO.

ALE ON EXISTUJE A NIELEN EXISTUJE, ALE AJ KONÁ, ZASAHUJE A NAKONIEC BUDE SÚDIŤ KAŽDÉHO ČLOVEKA ALE AJ CELÉ ĽUDSTVO!

Ateisti jednoducho neberú do úvahy, že je reálny svet stvorený, ale chcú, aby bol bez Boha. Zbytočne o sebe kričia do sveta, že oni sú racionálni, vedeckí – scientickí, prirodzení – naturalistickí, pravda je, že fakty prispôsobujú svojim želaniam.

Vedu vysvetľujú tak, ako oni chcú, aj keď nikým a ničím neovplyvnená seriózna veda vydáva svedectvo o svojom Stvoriteľovi. A to je dôkazom toho, že ateizmus a darwinizmus je dogmatizmus, náboženstvo a ideológia a nie objektívne poznanie sveta, ako sa nám to snažia podsúvať a presvedčať nás o tom.

Tvária sa, že sú objektívni a tolerantní, ale ak sa opovážia vyjadriť iný názor, hneď ti ukážu svoju pravú podstatu a skončil si.

To sa stalo aj Thomasovi Nagelovi, ktorý napriek tomu, že naďalej sa považuje za ateistu a chce medzi nich patriť, na vlastnej koži pocítil a doteraz to cíti, čo znamená postaviť sa ateistickej akademickej diktatúre a vysloviť slobodne svoj názor, ktorý mu vraví zdravý rozum.

Thomas Nagel:

„Môj skepticizmus,“ píše „nie je založený na náboženskej viere alebo viere v akúkoľvek definitívnu alternatívu. Ide len o presvedčenie, že vedecké dôkazy, ktoré máme k dispozícii, od nás aj napriek jednotnému vedeckému názoru nevyžadujú podriaďiť sa nedôverčivosti zdravého rozumu.“

Jeden z ďalších ateistov vo svojom diele sa takisto úprimne bez škrupúl priznáva k skutočným dôvodom svojho ateizmu.

Vo svojom článku Spoved' zasľúbeného ateistu k tomu Aldous Huxley napísal:

„Mal som motívy, aby som si neprial, že by svet mal nejaký zmysel; dajme tomu, že ho nemal a bez ťažkostí bol schopný nájsť

uspokojivé príčiny pre tento predpoklad. ... Filozof, ktorý nenachádza zmysel v existencii sveta, sa nezaobrá len čistou metafyzikou. Mal by aj dokázať, že niet platnej príčiny, prečo osobne nemôže urobiť to, čo by chcel. ... Pre mňa samého a iste aj pre väčšinu mojich súčasníkov bola filozofia bezzmyselnosti sveta predovšetkým problémom oslobodenia. Prišli sme si naraz oslobodenie od určitých ekonomických a politických systémov a oslobodenie od istého systému morálnosti. Mali sme námietky proti morálke, pretože obmedzovala našu sexuálnu slobodu.“ (1966).

Áno, robme si, čo chceme. Žíme si, ako sa nám ľúbi. Nechajme sa ovládať svojim chťičom, pudmi a nikto nemá právo zasahovať do nášho života. Toto je príčinou vzniku každého druhu nevery a nerozumných, vraj vedeckých argumentov proti existencii Boha. Ani my nie sme dokonalí, aj my mnoho klesáme. Ale paradoxne aj tým dokazujeme a vyznávame, že potrebujeme Spasiteľa, ktorý nás zmieri znova a znova s Bohom. Tým, že klesneme, nezačneme popierať Boha a neprijmeme ako pomoc na unikanie pred hlasom svedomia nejakú koncepciu, zdalivo vedeckú, ktorá popiera existenciu Boha a snaží sa prinášať falošný pokoj, umlčanie svedomia, čo sa aj tak nedarí.

Biochemik Michael Behe (o ňom ešte budeme písať v niektorom z ďalších čísel) na adresu toho, čo napísal Huxley povedal:

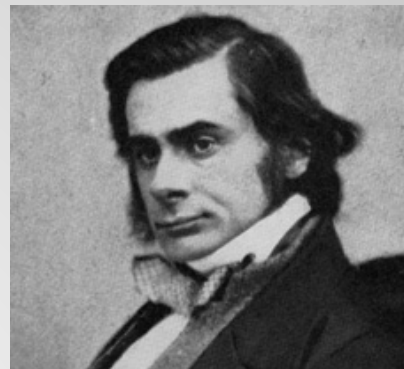
“Tento záver prirodzene vyplýva z faktov samotných - nie z posvätných kníh alebo z náboženského presvedčenia ... Zdráhanie sa vedy prijať záver o účelnom usporiadaní na základe zámeru (plánu) ... nemá žiadny ospravedlniteľný základ ... Mnoho ľudí, významných a uznávaných vedcov jednoducho nechce, aby nad prírodou niečo existovalo.

Myšlienka evolučnej teórie je pre mnohých akousi kotvou, ktorej opustenie by bolo pre mnohých veľmi bolestivé, pokorujúce, radikálne. Tomu sa z pochopiteľných dôvodov (vedome či podvedome) zubami – nechtami bránia a vyhýbajú – napriek dôkazom. Možno majú obavy, že by snád stratili kontrolu nad vecami... Biochemik Dr. Hans Gaffron o chemickvej evolúcii povedal:

“Je to pekná teória, ale neexistuje ani zlo-mok dôkazov, ani jediný fakt, ktorý by nás

prinútil k tomu, aby sme jej uverili. Existuje iba želanie vedcov neuznať diskontinuitu v prírode a neprijať akt stvorenia, ktorý je stále nad naše chápanie.“

Thomas Huxley, agnostik, evolucionista, veľký propagátor darwinizmu, však na rozdiel

do svojho menovca ateistu Alda Huxleyho povedal:

„...stvorenie, vo všeobecnom slova zmysle, je dokonale predstaviteľné. Bez akýchkoľvek ťažkostí si viem predstaviť, že v nejakom predchádzajúcom období tento vesmír neexistoval a že vznikol za 6 dní ... v dôsledku pôsobenia vôle nejakej, a priori jestvujúcej Bytosti.“

Agnosticismus je smer, ktorého zakladateľom je Thomas Henry Huxley.

Pre neho bol ateizmus neprijateľný, až priveľmi opovážlivý, preto si radšej vynašiel umiernenjšiu cestu akéhosi alibizmu, nazvúc seba a svoje nové myslenie agnosticizmom.

Napriek tomu sa však považoval za evolucionistu a bol vášnivým propagátorom darwinizmu. Pod váhou vedeckých argumentov však bol nútený – a ochotne to aj učinil – priznať možnosť stvorenia.

Termín agnostik („agnostic“) začal raziť ako prvý Thomas Henry Huxley, slávny anglický biológ v roku 1876. Práve vďaka jeho aktivite a presadzovaniu tohto termínu, ho prevzalo mnoho mysliteľov. Treba povedať, že pre neho to bola len metóda, ako sa pozeráť na vedecké a náboženské tvrdenia zvonku. Často je agnosticizmus chápaný ako „prechodový most“, stredná či „váhavá“ pozícia medzi teizmom (viera, presvedčenie v Boha) a ateizmom (popieranie Boha).

Vyzerá to tak vznešene, neutrálne, ale je to alibizmus druhu Pontského Piláta, umývanie si rúk, unikanie pred rozhodnutím, pohodlné

hlas
VIERY

umiestnenie sa v akejsi medzere – vákuu, isté visenie medzi nebom a zemou, ktoré človeka neprivedie k Bohu – k spaseniu, ale umožní mu to žiť ako chce, miesto toho, aby žil zodpovedne s vedomím, že bude vydávať počet o svojom živote svojmu Stvoriteľovi, ktorý mu dal možnosť existovať a dal mu možnosť slobodnej voľby – Boh alebo temnota, život alebo smrť, blažená večnosť alebo večné zatratenie... Aj keď to vyzerá sympaticky a prináša to akýsi druh momentálneho pokoja, je to len istá snaha uniknúť z tohto večného konfliktu medzi Bohom a diablom, dobrom a zlom. Ako keby bolo možné zostať mimo. Tým, že človek sa vyhovori na to, že je dosť argumentov pre a proti a z toho dôvodu nie je možné poznať absolútnu pravdu, sa nezabaví zodpovednosti. Veď Boh dal o sebe vedieť cestou svojho Syna Ježiša Krista, Jeho historická existencia a autenticita Jeho svedectva – Jeho slov, spečatených Jeho jedinečnou, mimoriadnou, vykupiteľskou smrťou na kríži – je nevyvrátená a nespochybniteľná.

Pod palbou útoku za spochybňovanie materializmu

Odpoveď nedala na seba dlho čakať – bola KRUTÁ – Nagel však neustupuje.

Za to, že sa opovážil filozof Thomas Nagel verejne a nahlas spochybníť materializmus, sa dostal pod ostrú palbu svojich kolegov darwinistov. Narušil akési tabu, stal sa stredobodom rozhnanej debaty a zúriveho hnevu ateistov.

Na sneme filozofov a vedcov, ktorého sa zúčastnili aj ateistickí križiaci, soptiaci oheň nenávisťi proti každému druhu náboženstva, hlavne proti kresťanom po celom svete, Daniel Dennett a Richard Dawkins, sa sympóziom o naturalizme zvrhlo v totálny útok na Nagela, profesora práv a filozofie na newyorskej univerzite. Nagelove tvrdenie, že materialistické chápanie prírody je mylné, bolo príliš veľkým sústom pre účastníkov sympózia, tvrdí Andrew Ferguson, vedúci redaktor The Weekly Standard.

To, prečo toľko Nagelova kniha našťvala jeho kritikov a čo sa stalo na sympóziu, Ferguson rozoberal v článku s názvom "Heretik."

Na sympóziu sa najprv snažili ani nespomenúť meno Thomasa Nagela. Bolo tam cítiť napätie, dokiaľ Dennet neuviedol, s jasnými narážkami na Nagela, že niektorí filozofovia odmietli včleniť naturalistické závery vedy do svojich fi-

lozofických myšlienok a neprestali sa pohrávať s prekonanými myšlienkami, ako sú morálka a niekedy aj duša.

Áno, Nagel presne o tom hovorí, že materialistická filozofia a mechanisticko – redukcionistický výklad sveta nedokáže vysvetliť vznik života, vedomia, morálky.

Za tým musí byť vyššia inteligencia. Tým jednoznačne pripúšťa, že vedomie, dušu a svedomie vložil do hmoty Stvoriteľ. A to strašne hnevá ateistov, že ich kolega vyvracia ich vieru, ich darwinistické náboženstvo.

V tom, čo vyslovil Dennet túto vetu, došlo k výbuchu a zrazu bolo to tu. Spustila sa búrka hnevu, urážok, ponižovania, zosmiešňovania Nagela typu, že je nezaujímavý, nedôležitý, že útočí na vedu, poniektorí zašli až tak ďaleko, že ho nazvali idiotom. To je tolerancia a názorová rôznorodosť, pluralita vo vedeckej obci darwinistov. Slušnosť ide nabok.

Ukrižovali vlastného kolegu. Skôr ako vedecké sympóziom to pripomína inkvizitný proces.

To, z čoho obviňujú náboženstvo, robia aj sami, ak nie oveľa horlivejšie a zúrivejšie.

Len preto, že sa Nagel opovážil vysloviť svoje presvedčenie, že materializmus a darwinizmus nie je rozumný a nevie vysvetliť vznik spomínaného života, vedomia a morálky vo vesmíre.

Už Louis Pasteur povedal jasne "Vivum ex vivo – Živé iba zo živého".

Z matérie, hmoty život nikdy nemôže vzniknúť. Hmota možno dokáže niesť – sprostredkovať informáciu, ale stvoriť ju nedokáže. Nieкто ju tam musel vložiť, živú informáciu, informáciu nesúcu život. Mohla ju do hmoty vložiť len živá bytosť, to dokazujú zákony informatiky a štatistiky, to káže zdravý rozum.

Ferguson povedal:

"Nagelovi kritici ho obvinili z útoku na vedu, zatiaľ čo v skutočnosti ide o útok na nevedecké použitie materializmu."

Filozof Nagel, profesor na New York University, napriek tomu, že je ateista, jednoducho došiel úprimným hlbokým logickým myslením k záveru, že

„...moderný materializmus nie je schopný dať odpoveď na také existenciálne otázky ako život, vedomie, morálka.“

Vieme, že odpoveď na tieto najdôležitejšie otázky je v Knihe života – Biblii – v slovách

nášho Pána Ježiša Krista.

„Duch je, ktorý oživuje; telo nič neosoží. Slová, ktoré vám ja hovorím, sú duch a sú život!“

/Ján 6.63/

„Ježiš jej povedal: Ja som vzkriesenie i život; ten, kto verí vo mňa, aj keby zomrel, žiť bude.“

/Ján 11.25/

„Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme videli svojimi očami, na čo sme sa dívali, a čoho sa naše ruky dotýkali, o slove života

- a ten život sa zjavil, a videli sme a svedčíme a zvestujeme vám ten večný život, ktorý bol u Otca a zjavil sa nám -

teda čo sme videli a počuli, zvestujeme vám, aby ste aj vy mali obecenstvo s nami. A naše obecenstvo je s Otcom a jeho Synom, Ježišom Kristom.

A to vám píšeme nato, aby bola vaša radosť naplnená.“

/1Ján 1.1-4/

Modlíme sa, aby urobil ďalší dôležitý krok vo svojom živote. Aby našiel silu opustiť ten nereálny obraz sveta, ktorý si on sám želá, aby bol pravdivý – svoj ateizmus – aby počúval svoj rozum a aby sa stretol osobne s Ježišom Kristom, svojím Stvoriteľom a Spasiteľom a prijal Ho za svojho Pána a Spasiteľa. Verím, že by sa mu tým otvoril úplne iný obzor poznávania stvoreného vesmíru, presne tak, ako mnohým vedcom a mysliteľom pred ním, ako napr. Newtonovi, Faradayovi, Maxwellovi, Hertzovi, Pascalovi, Planckovi a mnohým iným....alebo jednému z najväčších mysliteľov, filozofovi a hlavne apoštolovi Pavlovi, ktorí sa všetci osobne stretli s Ježišom Kristom, ... ako i my, skromne podotýkam, ktorí sa, samozrejme, nemôžeme merať s týmito osobnosťami, ale sme patrične hrdí na to, že takýchto Bohom používaných veľkých vedcov máme za našich bratov.

Mikuláš Gócze

Zdroj: Leonard Huxley: Life and letters of Thomas Henry Huxley London, Macmillan, II. kötet, 1903 429. o. Kreationizmus c. könyv 38. o.; The Heretic. Who is Thomas Nagel and why are so many of his fellow academics condemning him?; http://www.weeklystandard.com/articles/heretic_707692.html, 25 March 2013.; Internet; http://www.proc-krestanstvi.cz/Büh_krestanstvi; <http://creation.com/angry-thomas-nagel-critics-rage-on>